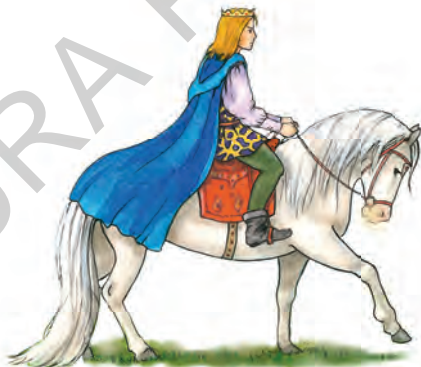

Prima mea Carte de povești

Hänsel și Gretel • Albă ca Zăpada
Frumoasa din pădurea adormită • Scufița Roșie

Traducere din limba germană de
Monica Oprinoiu

Editura Paralela 45

Redactare: Mihaela Cosma
Corectură: Ionuț Burcioiu
Tehnoredactare & DTP copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

**Prima mea carte de povești: Hänsel și Gretel, Albă ca Zăpada,
Frumoasa din pădurea adormită, Scufița Roșie** / trad. din lb. germană
de Monica Oprinoiu. - Pitești: Paralela 45, 2021
ISBN 978-973-47-3491-7

I. Oprinoiu, Monica (trad.)
82

*Mein allererstes Märchenbuch. Hänsel und Gretel • Schneewittchen •
Dornröschen • Rotkäppchen*

Copyright © 2015 Gondolino GmbH

Adaptare text: Susan Niessen, Svenja Nick

Ilustrații *Hänsel și Gretel, Albă ca Zăpada*: Felicitas Kuhn

Ilustrații *Frumoasa din pădurea adormită, Scufița Roșie*: Marina Krämer

Copyright © Editura Paralela 45, 2021

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparelela45.ro

Tipărit la R.A. „Monitorul Oficial”

Cuprins

Hänsel și Gretel	8
Albă ca Zăpada	30
Frumoasa din pădurea adormită	53
Scufița Roșie	74

Hänsel și Gretel

A fost odată ca niciodată un tăietor de lemne
atât de nevoiaș, că n-avea cu ce să-și hrănească familia.

Într-o seară, nevasta îi spuse:

— Hai să ducem copiii în pădure, altfel o să murim cu toții de foame.

Însă cei doi copii, Hănsel și Gretel, stăteau treji în paturile lor și auziră tot ce punea la cale mama lor vitregă.
După ce adormiră bătrânii, Hănsel se strecură afară, adună mai multe pietricele albe din fața casei și își umplu buzunarele.

În dimineața următoare, părinții îi duseră pe Hänsel și Gretel în adâncul pădurii. Făcură acolo un foc, le dădură copiilor câte un codru de pâine și le ziseră:

— Noi mergem să tăiem lemne.

Stați lângă foc până ne întoarcem și o să vă luăm acasă.

Hänsel și Gretel se așezară lângă foc
și se puseră pe așteptat. După ce-și mâncară
bucata de pâine, adormiră buștean.
Când se treziră, afară era deja întuneric și se pomeniră singuri.

Albă ca Zăpada

A fost odată ca niciodată o împărăteasă. Într-un miez de iarnă, pe când stătea la fereastră și cosea, se întâmplă să se întepe la deget. O picătură de sânge căzu în zăpadă. „Ce n-aș da să am un copil alb ca zăpada“, se gândi împărăteasa în sinea ei.

Nu peste mult timp, regina născu o fetiță albă ca zăpada,
cu gura roșie ca sângele și cu părul negru ca abanosul.

O numiră Albă ca Zăpada.

Însă, după ce o aduse pe fetiță pe lume, împărăteasa muri.

În scurtă vreme, împăratul își luă altă soție.

Femeia stătea zi de zi în fața oglinzii și o întreba:

– Oglindă, oglinjoară, cine e cea mai frumoasă din țară?

Și oglinda îi răspundea de fiecare dată:

– Crăiasă, tu ești cea mai frumoasă!

Dar Albă ca Zăpada creștea și se făcea tot mai frumoasă.

Așa că, într-o bună zi, oglinda răspunse:

— Albă ca Zăpada e de mii de ori mai frumoasă!

La auzul acestor vorbe, împărăteasa se îngălbeni de ciudă. În cele din urmă, chemă un vânător și îi porunci să o omoare pe Albă ca Zăpada.

Frumoasa din pădurea adormită

Au fost odată ca niciodată un împărat și o împărăteasă.

Nu trecea zi în care să nu-și dorească amarnic:

— Ah, ce fericiți am fi dacă am avea și noi un copil!

Dar copilul mult râvnit se lăsa așteptat de multă vreme.

Într-o bună zi, pe când împărăteasa se îmbăia,
o broască sări din apă și grăi:
— Dorința îți va fi îndeplinită!
Nu va trece anul și vei aduce pe lume o fetiță.

Vorbele broaștei se împliniră.

După un timp, împărăteasa dădu naștere unei fetițe.

Împăratul și împărăteasa nu-și mai încăpeau în piele de bucurie.

Dădură o mare petrecere.

La petrecere poftiră nu numai prietenii și rudele,
ci și douăsprezece ursitoare. În toată țara trăiau
treisprezece ursitoare, dar fiindcă împăratul avea doar
douăsprezece talere de aur, una dintre ele nu fu poftită la palat.